

“The Happy Few”

Wat bezielt die paar rijke mensen
met hun niet voor te stellen
hoeveelheid miljarden dollars

om onze blauwe planeet
als hopeloos vernietigd te beschouwen
en te willen gaan leven op Mars?

Wat bezielt die paar mensen
om hun geweten diep te begraven
onder die waanzin
van hun schijnzekerheid, liefdeloze hoogmoed
en ziekmakende verslaving aan macht?

Wat bezielt die paar mensen toch,
om die overige
bijna acht miljard aardbewoners
niet recht in de ogen te willen kijken
en hen niet te willen helpen
met simpelweg water, voedsel en een huis?

Om onze zo kostbare bijzondere planeet
als een plastic wegwerpartikel
aan haar lot over te laten?

Wat bezielt die paar mensen
om te willen gaan leven op Mars?!

Karin Vossen, 1 juni 2022

Koningskanjer viel in Weert

Één komma negen miljoen...
dat is wel erg veel poen!
Wat kun je daar al niet mee doen?

Natuurlijk: diner met vrienden, familie
Nieuwe kleren, die ouwe meuk: weg ermee
Droomreis naar Bahama's, Brazilië
Een dure "coaching": goed idee

Verras ik met bankbiljetten mijn buren
of verhuis ik naar d` Amsterdamse grachten?
Ook leuk: botox en gezondheidskuren
met kilo's chocola, ik kan haast niet wachten!

Volgens reclames moet ik online gaan gokken:
veel geld verliezen zou een feestje zijn
Of zal ik in 't Gooi een villa gaan kopen
met een zwembad gevuld met dure wijn?

Ja (*zucht*), al dat geld bevalt me wel
maar oh, wat geeft het keuzestress
Daarbij nog eens: belasting, "nieuwe vrienden",
de social media en the press

Weet je, die één komma negen miljoen
heb ik voor mijn geluk **niet** vandoen
Ik schenk het helemaal aan goede doelen: yes!
Dàt voelt pas goed: mijn gratis les 😊

Karin Vossen 5 mei 2002

Terugval

De goden hebben hun getal
gelukzalig baden zij in weelde
geluk dat zacht hun lichaam streefde
behendigheit met slechts een bal.

De helden, manhaftig, spelen door
scoren tegen giganten
gehavend, geblesseerd aan alle kanten
bekers en titels daar vechten zij voor.

De voetbalheld, half God, half mens
is tevens slaaf, hij is geld
hij is de oorzaak van geweld
hij is voedsel voor de lens.

Presteert hij niet zoals verwacht
hij daalt in achting, wordt verdoemd
zijn naam negatief of niet vernoemd
zijn leven lang veracht.

Een schot verkeerd, een verslagen mens
boetend voor zijn zonden
likkend zacht zijn wonden
zijn verdriet zo heel intens.

Voor de sportman geen psychologen
geen emoties, geen gevoel
want commercie is het doel
en die voelt zich zo bedrogen.

Die zal eisen, die zal wensen
hun geld en macht is er mee gemoeid
helaas is het niet meer het spel dat boeit
en zeker niet de mensen.

Anja Masee

Oekraïne, maart 2022

Waar zijn de vogels in de lucht?
Weg voor het geroffel van geweren.
Ze hebben plaats gemaakt voor
bommenwerpers en raketten.

Waar zijn de huisdieren?
Ze lopen doelloos rond op zoek
naar eten en genegenheid van degenen,
die hen achterlieten met een "bloedend" hart.

Waar zijn de bomen?
Ze zijn ten prooi gevallen
aan het alles overheersend vuur
van vijandelijk geweld.

Waar zijn de historische gebouwen?
Ze zijn kapot geschoten en
in hun schoonheid vernield
nu behorend tot wat ze eens waren.

Waar zijn de soldaten?
Ze verschansen zich achter
hun zelf opgeworpen barricades,
wachtend om in actie te komen.

Waar is de vrijheid?
Deze is op bevel van één iemand, die
momenteel verguisd en gehaat wordt,
teniet gedaan en opgeheven.

Waar zijn de inwoners?
Ze zijn ondergedoken in schuilkelders
gevlucht naar veiliger oorden
of liggen naamloos in een massagraf.

Ze vluchtten met het verleden
in slechts één enkele koffer gepropt
met een onzekere toekomst in hun hoofd
met de hoop ooit terug te keren.

Maar de strijdvaardige bevolking is sterk,
vastberaden hun land te verdedigen,
hun vaderland trouw te blijven
de bezetters moedig te trotseren.

Zij die achter blijven, leven bij de dag
zonder elektriciteit, warmte of voedsel
Dank je wel, Vladimir Poetin,
MOGE DE DUIVEL JE HALEN!

Held

Waarschijnlijk kende u hem niet:
Magawa, een Gambia-hamsterrat
Overleed onlangs na een welbesteed leven
van acht jaren oud, en dat was dat

Met zijn pensioen, het jaar daarvoor,
viel hem te beurt de grote eer
van een gouden medaille voor heldenmoed,
niet één keer betoond, maar wel duizend keer

*“Ik deed toch mijn plicht? Deed slechts wat ik leerde:
granaten en mijnen speuren met mijn neus
in Cambodja, land vol explosieven
Ik maakte de wereld iets beter, ja heus*

*Er liggen daar nog steeds veel mijnen
Maar alle beetjes helpen en dat is dat
Een goede daad werkt zó aanstekelijk”*

aldus Magawa, een Gambia-hamsterrat

Karin Vossen 28 januari 2022

Alles gaat voorbij

Buiten stormde het en binnen ook
in mijn hoofd zat een akelig spook.

Mijn gedachten als nevelflarden
probeerden zich kronkelig te ontwarren.

Steeds botsten ze weer op elkaar
ik voelde mij daardoor heel naar.

Plotseling was daar een windstil moment
zoals wel elke storm ooit kent

De wanhoop heeft mij weer verlaten
ik hoor zacht een lammetje blaten

En een klokje van vrede luiden
het windje waait weer uit het zuiden.

An Cuijpers-Rutjens
Februari 2022

De 1,5 meter...

een troostende omhelzing
een zachte kus op je wang
voor een vriendelijke handdruk
is de mensheid nu zelfs bang

een bemoedigend schouderklopje
valt beangstigend verkeerd
elke aanraking lijkt onjuist
zolang het virus nog muteert

hoe lang zal het gaan duren
eer dit verraderlijk virus vertrekt
hoe lang blijft het tiranniseren
hoe lang blijft het click en collect?

ik zal de dag gaan prijzen
dat knuffelen weer mag
ik mijn liefde weer mag uiten
o, ik verlang zo naar de dag

dat ik mijn dochters kan omhelzen
mijn kleinkinderen weer zoenen kan
mijn vrienden liefdevol begroet
er een eind komt aan die coronaban.

Resi Faessen
december 2021

“Niks mogen”

Ik mocht niet uit eten en alles was dicht
toch zette ik geen vervelend gezicht
Het notenkrakerballet was heerlijk
met de mooie muziek formidabel, eerlijk!
Ook die film van Sissy zag ik nog nooit
hoe ze zich op zo'n paardenrug gooit
met die lange rokken en lange haren
Ze moest wel oppassen haar onschuld te bewaren
En “Downton Abbey” niet te vergeten
ik heb op het puntje van mijn stoel gezeten
De kinderen kwamen met lekkere happen
hertenstoofpot en nog wat sappen
En we hebben rummicubben gedaan
voor ze weer naar huis moesten gaan
Ik ben blij met alle kleine dingen
en tel elke dag mijn zegeningen.

An Cuijpers-Rutjens

Een waar sprookje

er was eens een hond
van een middelgroot ras
die watertandde
bij het zien van gras

zodra hij een veld zag
lekker fel groen gekleurd
had hij met z'n kennersblik
het gras al gekeurd

niet dat hij graasde als
een zwart-witte koe
nee, bij hem ging het verder
hij blafte zelfs “boe”

zo begon hij te graven
totdat hij zag
dat het gras gekeerd was
en ondersteboven lag

voor de jonge sprietjes
had hij echter geen oog
het waren de worteltjes
waar hij op zoog

vervolgens kouwde hij
het hele zaakje fijn
misschien wou hij wel
een herkauwer zijn

om dit rare gedrag
werd de hond nog beroemd
hij werd vanaf toen
de “grasbijter” genoemd

Resi, oktober 2021

Het verdriet van Nia 😞👤

Nooit meer voel ik mams lieve likjes
Nooit meer haar krullen, strenge poot
Nooit meer met broers en zusjes
veilig rondom mammies schoot

Spelen, plassen, bij mamma drinken:
iets anders was er niet
maar nu ben ik ruw weggerukt
dat doet mij zóóó verdriet

Ik en mijn liefste broertje,
in een truck vol motorgeweld
werden na uren gebonk in 't duister,
door vermoeidheid, angst geveld

Wij hadden slechts elkaar nog, maar...
ook daaraan kwam een eind
Hoe blijf ik toch, alleen op de wereld,
hongerig piepend overeind?!

Nu ben ik dan bij nieuwe baasjes,
het ruikt hier vreemd, 't is hier zo fris
De nachten zijn één groot zwart gat
vol van verdriet en van gemis

Ze doen hun best met lekk're brokjes,
een warme mand en speelplezier
Ze spreken zelfs Spaans met mij
en... beetje voor beetje wen ik hier

En toch...

Nooit meer proef ik mams lieve likjes
Nooit meer ruik ik haar krullenvacht
Voor altijd weg mijn broers en zusjes
Voor altijd huilt mijn heimwee zacht ❤️

Karin Vossen
november 2021